

holdning. Denne tilladelse er betinget af, at det skønnes umuligt eller forbundet med uforholdsmæssige store vanskeligheder eller med usikkerhedsmomenter at foretage en opdeling i flere depoter i det udenlandske system.

Endvidere er det i international sammenhæng praksis at anvende samledepoter til investorenes værdipapirer. Det er derfor nødvendigt bl.a. af hensyn til danske værdipapirhandlers konkurrenceforhold at afklare investorenes retsstilling i forhold til samledepoter.

Efter forslaget til stk. 3 kan en værdipapirhandler anvende samledepoter, hvor flere kunders værdipapirer opbevares sammen. Bestemmelsen om samledepoter gælder for alle typer af værdipapirer, som defineret i § 2.

Forudsætningen, for at en kundes ejendomsret til værdipapirer kan opretholdes, er, at værdipapirhandleren fører et register, hvor de enkelte ejendomsforhold til de registrerede værdipapirer klart fremgår.

Den af den danske værdipapirhandler – kreditinstitut, fondsmæglerselskab m.v. – foretagne registrering af det enkelte ejerforhold er herefter sidestillet med en individualisering af de pågældende værdipapirer som tilhørende den enkelte investor. Forslaget hvorefter den danske værdipapirhandler – som depositar – registreringer er ensbetydende med værdipapirernes individualisering, betyder, at kundernes retsstilling for så vidt angår udenlandske værdipapirer, der opbevares i udlandet, bliver forbedret væsentligt i forhold til i dag.

Det medfører, at man analogiserer fra retsvirkningerne af Værdipapircentralens elektroniske registrering af rettigheders overgang og opståen til kreditinstitutternes og fondsmæglerselskabernes interne registreringssystemer.

Der er imidlertid den forskel på værdipapircentralssystemet og den foreslåede løsning, at der til reglerne om værdipapircentraler er knyttet et sæt særlige regler om registreringens retsvirkninger, herunder om rettigheders overgang, konkursbeskyttelse og erstatning. Det bør derfor understreges, at opbevaring på en samlekonto ikke giver samme beskyttelse som anvendelse af individuelle depoter i f.eks. Værdipapircentralen. Kravet i stk. 3 om, at kunden skal informeres om sin retsstilling ved at placere sine fondsaktiver på en samlekonto i stedet for en individuel konto i en værdipapircentral betyder derfor, at det skal gøres klart for kunden, at denne ikke vil være dækket af erstatningsordningen efter §§ 103 og 104 i forslaget, der i givet fald udelukkende vil være relevant for en samlekonto som helhed, men ikke for de en-

kelte ejerforhold registreret i depositarens interne system. Disse er ikke omfattet af §§ 103 og 104.

En kunde kan til enhver tid forlange oplysninger om sin beholdning af værdipapirer, der er deponeret på en samlekonto. Det er en væsentlig del af kundens retsbeskyttelse, at denne har mulighed for at kontrollere, at det af værdipapirhandleren førte register er ført korrekt.

Efter forslaget til stk. 4 kan den enkelte kunde i tilfælde af værdipapirhandlerens konkurs eller betalingsstandsning udtage sine værdipapirer på grundlag af værdipapirhandlerens register, såfremt der ikke forinden konkursens eller betalingsstandsningens indtræden var tvist om kundens ejendomsret.

Spørgsmålet, om der forinden konkurs eller lignende har været tvist mellem værdipapirhandleren og kunden, må ikke forveksles med, at der ved opbevaring i udenlandske depoter kan være en mindre uoverensstemmelse mellem depotstedets – en udenlandsk depotbanks eller -central – bogføring og den danske depositars bogføring, alene som følge af gennemførelsen af en værdipapirtransaktion ikke nødvendigvis straks efterfølges af endelig registrering. Depositaren vil typisk registrere transaktionen, før den registreres på depotstedet. Dette beror på forskellene i indretning af de nationale og internationale afviklings- og handelssystemer. I visse lande kan der være et ikke ubetydeligt tidsrum mellem aftalens indgåelse og den endelige levering af ydelserne – penge mod værdipapirer.

En værdipapirhandler, der er kontoførende institut i en værdipapircentral, kan efter forslaget ligeledes føre samlekonto i værdipapircentralens systemer. Denne regel er en undtagelse fra den generelle ordning. Efter denne lovs regler om registrering foretages den endelige individualisering af fondsaktiver ved, at de registreres på en individuel konto tilhørende rettighedshaveren. Den individuelle konto føres af et kontoførende institut, og i tilfælde af dets konkurs er fondsaktiverne klart udskilt fra fondsaktiver tilhørende konkursboet og udtages heraf.

Efter stk. 5 kan Finanstilsynet fastsætte de nærmere regler vedrørende de i stk. 1 krævede foranstaltninger, herunder vedrørende forretningsgange og kontrolforanstaltninger i forbindelse med værdipapirhandlerens depotføring både for så vidt angår individuelle depoter som samledepoter, jf. stk. 3. Der skal ved regeludstedelsen tages hensyn til retspraksis og EU-standarder.

§ 6, stk. 5, muliggør derfor, at reglerne på depotområdet på betryggende måde kan tilpasses udviklingen.

Efter forslagets stk. 6 kan Finanstilsynet fratage en værdipapirhandler retten til at føre samledepoter,